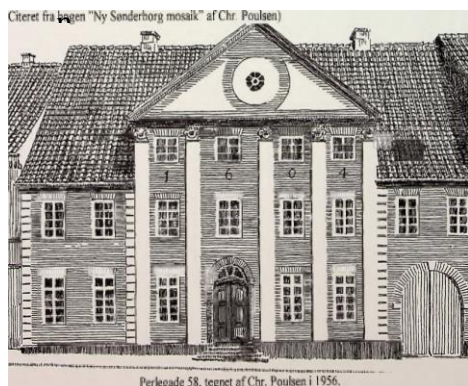

Et gammelt hus historie.

”Oppe ved Perlegade nr. 58 ud for Rønhaveplads ligger en større rødmalet ejendom med fem slanke empire-pilastre og en stor stentrappe op til selve gadedøren.

På gavlen er anbragt tallet 1640, hvilket imidlertid er et falsum, da huset er af yngre årgang. Antagelig har tallet oprindelse i husets forgænger, en bindingsværks bygning fra 1640”.

Ovenstående beskrivelse er fra bogen ”Ny Sønderborg Mosaik” af Chr. Poulsen, 1980

Bygningen blev istandsat i 1984 og årstallet blev sandsynligvis ændret i forbindelse hermed til 1704.

Husets stil i det indre og ydre svarer til perioden fra 1700. I stueetagen en loftshøjde på 3,20 meter, og en stor, smuk profileret og ornamenteret niche til datidens store pottemandskakkelovne.

Dørene har en stor kraftig fyldning, og karmen er forsynet med brede dybt profilerede beklædninger, typisk for snedkerarbejde fra 1700 tallet og tegn på, at huset og boligen ikke var helt almindelig.

Det viser sig også på grundlag af afdøde museumsinspektør Rabens efterforskninger, at huset, i 1740 ejedes af købmand og rådmand Paul Momsen, der i 1749 valgtes

til 2. borgmester i Sønderborg og virkede som sådan til sin død i 1759, hvorefter embedet som 2. borgmester ophævedes.

Momsens enke, Catharine, datter af byfoged H. C. Jebsen, Sønderborg, solgte huset med forretning i 1780 til postmester Anton Sutor for 2400 rdl. Til oplysning om, hvad en byfoged var, kan det anføres, at han var kgl. embedsmand og en slags politimester, idet han havde ansvaret for, at visse love og bestemmelser overholdtes, bl. a. at skorstene og åbne ildsteder var forskriftsmæssige.

Denne postmester Anton Sutor havde sammen med postopsamling og viderebefordring af breve og pakker ret til vinhandel og udskænkning, det vi i dag kalder beværterbevilling. I en årrække var der to postmestre i Sønderborg; en med ansvar for den kørende og en med ansvar for den ridende post.

I 1773 blev jobbet rationaliseret, så Sutor fik ansvaret for begge postale aktiviteter med pligt til at have 3 ugentlige forbindelser med Flensborg. Her kunne færgeriet over Alssund undertiden forsinke posten, idet færgefolkene kunne finde på at nægte overfarten, når strøm og vind efter deres mening var for skrap, med mindre de fik lidt ekstra. Så holdt de lige som nu faglige møder i arbejdstiden. og kunderne kunne vente eller selv hente posten.

I året 1816 solgte Sutors enkeejendommen til vinhandler J E Martin Reimuth, som ligeledes havde beværterbevilling, dog uden postmesterembede. Derimod indrettede han nogle gæsteværelser og huset fik navnet "Reimuths hotel”.

Hotellet var et yndet opholdssted for de danske officerer og pressen i 1848 — 50 og i 1864.

I 1864 husede bygningen som nævnt Reimuths Hotel, hvor blandt andet pressens repræsentanter holdt til. Huset lå under bombardementet de første uger af april uden for kanonerne rækkevidde, så de udenlandske såvel som de hjemlige journalister havde en sikker base her.

Ved de senere beskydninger af byen fik den nogle mindre skader, der blev vurderet til 70 rigsdaler.

Reimuth selv var i en lang årrække medlem af deputerkollegiet (byrådet), og ved ældre rådmænds afgang på g. a. alder var han flere gange ansøger til et rådmandsembede.

Dette forhindredes dog af hans rivalers konspirationer. De hævdede, at byen ikke kunne have en person som rådmand og dommer om formiddagen, når vedkommende skænkede snaps til kunderne om eftermiddagen, ligesom det blev hævdet, at han var for aggressiv i dansk national henseende.

Han forblev dog deputeret indtil sin død i 1857.

Og igen sad en enke tilbage, som i 1867 solgte huset til gæstgiver Martin Petersen, af hvem familien Nielsen senere købte gæstgiveriet og "moderniserede" det med større udstillingsvinduer ud mod Perlegade.

Det var Peter Hansen Nielsen (P. H. Nielsen), som i mange år havde en kolonialvareforretning med kurve og træhandel samt sennepsfabrik fra 1924 - 1938 i ejendommen. Her havde han også restaurant.

(P H Niensens firma)

Den senere ejer og sidste vært i Perlegade 58 var kendt under navnet Pæ Nit. Han var mere jæger end kromand og blev vildthandler med salg af træsko, vidjekurve og andet større husgeråd.

Inden familien Netzlers eftf. købte ejendommen i 1943, havde der i huset været cigarfabrikation, rullestue og chokoladebutik, indtil gennemkørslen til gården blev lukket.

Nu er gennemkørslen åbnet igen, og taget er fornyet med tagspær og røde tagpander.

Ejendommen har i det seneste årti stadig været udlejet til liberalt erhverv som i de gamle dage; således har der i vor tid været en del frisørsaloner i stueetagen ud mod Perlegade.

Den karakteristiske ejendom i bybilledet er heldigvis blevet godt bevaret; et hus, som gennem århundreder har været rammen om mangfoldige menneskers liv og færden.

